

Alımkan Degenbayeva

(1941)

Alımkan Degenbayeva, 1941 yılında Kalinin ilçesine bağlı "Kızıl Oktyabr" kolhozunda bir kolhozcu ailesinde doğdu.

1961 yılında Bişkek şehrindeki No: 7. İşçi Gençler Mektebi'nin 10. sınıfını bitirdi. 1961-1968 yılları arasında Kırgızistan Devlet Üniversitesi Filoloji Fakültesinin açık öğretim programını tamamladı.

A. Degenbayeva'nın şiirleri 1962 yılından itibaren

gazete, dergi ve almanakların sayfalarında yayımlanmaya başladı. 1972 yılında "Kızıl Monçok (Kızıl Boncuk)" adlı ilk şiir kitabı çıktı.

A. Degenbayeva, 1975 yılında SSCB Yazarlar Birliği'ne üye oldu.

ESERLERİ:

Kızıl Monçok (Kızıl Boncuk), "Kırgızstan" Yayınevi, Frunze, 1972, 56 s.

Şiirler

TAANIŞ ÜY

Uşul üydön çıgıp ketken bir adam,
Ekinçi ıret eşik açıp kayırılбайт.
Ketken üyü kemi tolbos düynödöy,
Bargan cayı ün cetpegen aydıñda...

Carı menen teñ uzatıp, teñ kütköñ
kaalga da üydön ünün, köçödön
dooşun tıñşayт... Kelip-ketip el бүткөн,
Bata tartıp, adam parzın ötögөн.

Tatışıp daam, tagdırlaşтай cürgөндөр
tarap birden... Kelgen ayak suyular.
Öz üyündөy kelgenderge bir kezde,
Anan bul üy öñ taanışтай tuyular.

Samagan tilek köp ele,
Sarañdıк kılбай cetkirdiñ.
Sen turmuş, ketse katalık,
Özümön gana ötkөндür.

Tatına tañdar cana keç
boluştu, bolor kelse kez.
Özümö gana köñülüm
Iraazi bolboy kelet eç...

Çatır. Burç. Çabalekey,
Çabalekey ekö bolçu.
Uyasın бүтүп alar,
Biz күттүк cañı koñşu.

Turçu ele sugu түşүп,
Biröönü targıl mışık
cegen go... Ekinçisi
keçinde calgız uçup

keldi da, ketti kayra
Körünböyt oşo boydon.
Beçara cesir çımçık,
Beçara cesir çımçık!

BİLDİK EV

Bu evden çıkan bir adam,
Bir daha kapıyı açıp dönmez.
Gittiği ev eksiği bitmez dünya gibi,
Vardığı yer ün yetişmez ay ışığında...

Yâri ile birlikte uğurlayıp, beklediği
dış kapı da evdeki ününü, sokaktan
sesini dinler... Gelip giden halk bitti,
Dua edip insanlık vazifelerini yerine getirdi.

Ekmeği bölüp yiyip, aynı kaderi paylaşanlar,
Dağılıp birer birer... Gelenler seyrekleşir.
Kendi evleri gibi, gelenlere bir süre sonra,
Bu ev çok tanıdık hissedilir.

Arzulanan dilek çok idi,
Cimrilik yapmayıp ulaştırdın.
Sen, hayat, bir hata varsa,
Taraфımdan yapılmıştır.

Güzel tan vakitleri ve akşam,
Hep oldu, olacak zamanı geldiğinde de.
Sadece kendime gönlüm
Razı olup da hiç gelmez.

Saçak. Köşe. Kırılacağı,
Kırılacağılar iki taneydi.
Yuvasını tamamlayıp onlar,
Biz bekledik yeni komşumuzu.

Gözetliyordu iç geçirip,
Birisini alaca kedi
yedi herhalde... İkincisi
akşamımda yalnız uçup.

Geldi de, gitti tekrar
Görünmedi ondan sonra.
Zavallı dul kalan kuş,
Zavallı dul kalan kuş!

PROZA

Bul t y ş kt  maga kaçan berdi kim?
Bir başıma bir ayaldık tagdırım
cetet ele... Oşol bolmok d yn d 
el katarı aşıғанım, bardığım.

K r okattı kim talaşmak, arkalap
c r  bersem k n l b y t ele e kim.
Ante albadım, ır ugulsa delbirep
ketet k n l - menin k n m emestir.

Bul t y ş g m -  z tagdırım, e kimden
albaganmın, bere da albaym surasa.
Bul saptarım kıyalımda aşıған
Poeziya c n nd g  proza.

TEREKTER

Biyik  y, mańdayında
t rt terek, t rt mezgildi
t rt colu uzatıřat
Caz kelet dađı az k nd .

K g r t cıldağıday.
Őuudurap butaktarı.
K r nb s k zg  bađban -
ubakit, butak-řađın

sınayt da sılagılayt,
iyilbeyt birok alar.
Terektey k kt s  eken,
kolumda t rt bala bar...

NESİR

*Bu fel keti başıma, kim, ne zaman verdi?
Tek başıma, yalnız kadınlık kaderim
yeterdi... Bu olacaktı d nyada
insanlar gibi yaşıyışım, herşeyim.*

*Hayat m cadelesini kim tartışır, sırtlayıp
gitsem sulamazdı hiç kimse.
B yle yapamadım, Şiir duyulsa heyecanlanır
g n l, bu benim suçum deđildir.*

*Bu fel ketim, kendi kaderim, hiç kimseden
Almadım, veremem de isterse.
Bu mısralarım hay limde yaşıyan
Şiir hakkındaki nesirdir.*

AĐAÇLAR

*Y ksek evin, karşısında
d rt ađaç, d rt mevsimi
d rt deđa uđurlar
Bahar gelir birkaç g n sonra.*

*Yeřerir her yıl olduđu gibi.
U verip budakları.
G r nmez g ze bahevan
zaman, arasında dalların*

*hem sınar hem de okřar,
eđilmez her řeye rađmen onlar:
Ađaçlar gibi yeřerse keřke,
elimde d rt ocuk var...*